

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.178/2008/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kalas Ügyvédi Iroda (9024 Győr, Bartók B. u. 41. fsz. 4. szám, ügyintéző: dr. Kalas Géza ügyvéd) által képviselt felperesnek dr. Lovász Éva ügyvéd (6721 Szeged, Szilágyi u. 2. szám) által képviselt alperes ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. november 28. napján kelt 15.G.40.509/2004/74. számú ítélete ellen a felperes részéről előterjesztett 77. sorszám alatt benyújtott fellebbezés és az alperes részéről 13.Gf.40.178/2008/3. sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, az alperes marasztalásának mértékét 8.125.000 forint tőkére és ennek 2003. február 14. napjától az elsőfokú bíróság által megállapított mértékű késedelmi kamataira valamint 47.500.000 forintnak 2003. február 15. napjától 2004. december 31. napjáig évi 11 %-os mértékű, 2005. január 1. napjától 2005. április 21. napjáig az adott naptári félévet

megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamatára felemeli.

Az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 2.850.000 azaz (Kettőmillió nyolcszázötvenezer) forintra emeli fel.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 340.000 azaz (Háromszáznegyvenezer) forint fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a 2007. november 28-án kelt 15.G.40.509/2004/74. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 6.942.280 forint főkövetelést és ennek 2003. február 14. napjától 2004. december 31. napjáig évi 11 % mértékű, 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra az adott naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamatát, továbbá 39.375.000 forintnak 2003. február 15. napjától 2004. december 31 napjáig évi 11 % mértékű, 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra az adott naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamatát, valamint 2.489.518 forint perköltséget. A felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az alperes mint vállalkozó és a perben nem álló SCH. I. Kft. mint megrendelő között 2002. június 12. napján építésszerelési vállalkozói szerződés jött létre az „O. S. Márkakereskedés és Szerviz Lakatos és Fényező Műhely” teljes körű kivitelezési munkálataira. A felperes mint alvállalkozó és az alperes mint megrendelő (fővállalkozó) között 2002. június 19. napján alvállalkozói szerződés jött létre a Márkakereskedés elektromos munkáira vonatkozóan, a felek az alvállalkozói szerződésben a vállalkozói díjat 38.000.000 forint + áfa összegben állapították meg. Az alperes a SCH. I. Kft. megrendelő részére 2002. decemberében az alperesi munkákkal együtt a teljes beruházást átadta. A megrendelő a munkát 100 %-os műszaki tartalommal átvette és az alperes vállalkozói díját megfizette.

Az alperes 2002. december 9-én a felperes részére 31.500.000 forint összegű teljesítésről kiállított igazolást és kísérő levelet küldött. A felperes 2003. január 15-én 38.000.000 forint összegű teljesítés igazolást küldött vissza az alperesnek, melyen az építésvezető és a szerződés szerint előírt régió igazgató aláírása nem szerepelt. Az alperes a vállalkozói díjat a felperesnek nem fizette meg, 2003. január 21. napján telefax útján mennyiségi és minőségi hiányokra hívta fel a felperes figyelmét.

A felperes fizetési meghagyással, majd keresettel 47.500.000 forint bruttó összegű vállalkozói díjat érvényesített.

Az alperes 31.500.000 forint + áfa, azaz 39.375.000 forint összegű felperesi követelést elismert. Ezt meghaladóan az elismert összeg kamatára és perköltségre is kiterjedően a keresetet elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az 15.G.40.509/2004/18. számú részítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 39.375.000 forintot. A részítélet 2005. április 15. napján jogerőre emelkedett. 2005. április 21. napján ezt az összeget az alperes a felperesnek megfizette.

A felperes a módosított keresetében kérte az alperes kötelezését további 8.125.000 forint tőke és ennek 2005. április 22. napjától járó törvényes kamata, valamint 47.500.000 forint után 2003. február 15. napjától 2005. április 21. napjáig járó mindenkor törvényes kamata és a perköltség megfizetésére. A felperes hivatkozott arra, hogy a beruházó kérésére kisebb műszaki változtatások történtek, de az alperes az egész létesítményt a felperes által elvégzett munkákkal együtt átadta és a kikötött vállalkozói díjat a megrendelőjétől átvette. A beruházás sikeres átadás-átvételére 2002. decemberében került sor. A megrendelő a villamos munkákat kifogás nélkül határidőben átvette. A felperes számláját az alperes befogadta, a Szegedre megküldött számlát tovább küldte Kecskemétre, majd Budapestre.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes által elvégzett műszaki tartalom mennyiségileg, minőségileg 20 %-os mértékű eltérést mutat a szerződésben foglaltaktól, a felperes hibásan teljesített. Hivatkozott arra is, hogy a felperesi teljesítést az alperesi régió igazgatónak kellett volna igazolnia, az eltérő műszaki tartalmat a feleknek közösen kellett volna megállapítania. A felperes a szerződésben foglaltaktól eltérően valósította meg a munkát, erre nézve szakértő kirendelését kérte, hivatkozott a felperes által részére okozott többlet kiadásra, illetve a számla felperesi részről történő hibás postázására.

Az elsőfokú bíróság K. Zs. tanúkénti meghallgatása után épületvillamossági igazságügyi szakértőt rendelt ki és T. L. igazságügyi szakértő szakvéleménye, a felek nyilatkozatai és az általuk csatolt iratok alapján a Ptk. 305. § (1) bekezdése, 306. § (1) és (2) bekezdése felhívása mellett a felperesi keresetnek részben adott helyt. A felperesnek járó vállalkozói díjat nem a felek által megkötött összegű átalánydíjas vállalkozási szerződés, hanem a szakértő által kimunkált 37.053.827 forint + áfa tételes felmérésen alapuló vállalkozói díj alapján határozta meg. Álláspontja szerint a felperes a szerződésben rögzített műszaki tartalomtól a kivitelezés során eltért, a felek között a szerződés módosítására nem került sor. A Ptk. 301. §-a és 301/A. §-a alapján mellett kötelezte az alperest késedelmi kamat,

valamint a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerint perköltség fizetésére.

Az ítélet ellen a felperes 77. sorszám alatt nyújtott be fellebbezést. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, az alperesi marasztalási összeg 8.125.000 forint tőkére és ezen összeg kamataira történő felemelését kérte az egyösszegű átalánydíjas vállalkozói szerződés alapulvételével. Másodlagosan a marasztalási összeg 7.179.783 forint összegre történő felemelését kérte. A késedelmi kamatra vonatkozóan a teljes vállalkozói díj után 2003. február 15-től 2005. április 21-ig kérte a késedelmi kamatot, kérte továbbá a perköltség összegének felemelését a marasztalási összeg alapulvételével, valamint az alperes másodfokú perköltségben marasztalását. Hivatkozott arra, hogy a jogvitát az egyösszegű átalányáras vállalkozói szerződés alapján kellett volna elbírálni, a tételes műszaki szakértői bizonyítás felesleges volt. Az alperes a felperesi kivitelezést változtatás nélkül, teljeskörű, jó minőségű teljesítésként átadta, annak ellenértékét - 8 %-os haszonnal - megkapta. Hivatkozott az ezzel kapcsolatos bírói gyakorlatra. A felperes másodlagos fellebbezést az egyébként az elsőfokú bíróság által megindokolt dokumentációval kapcsolatosan további 190.000 forint tekintetében terjesztette elő, ezzel az összeggel kérte felemelni az alperesi marasztalást és a késedelmi kamatra vonatkozóan a felemelt tőkeösszegeket kérte figyelembe venni. Az ügyvédi munkadíjat áfa-val felemelte kérte megállapítani.

Az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, az ítéletben meghatározott marasztalásának tőkeösszegét és a megállapított perköltség összegét a csatlakozó fellebbezés nem érintette. Kérte az ítélet megváltoztatását és a kamatfizetés kezdő időpontját mindkét tőkeösszeg vonatkozásában az alperes elismerő nyilatkozatának megfelelően 2005. április 15. napjától kezdődően megállapítani. Hivatkozott arra, hogy a peres felek között létrejött vállalkozási szerződés és annak mellékletei, az általános szerződési feltételek értelmében a felperesnek a számlát az alperes kecskeméti fióktelepére kellett volna megküldenie, ezért azzal, hogy a felperes a számlát Szegedre küldte, nem szerződésszerűen járt el, így az alperesi késedelem

nem volt megállapítható, csak 2005. április 15 napjától. Vitatta a felperesi fellebbezésben írtakat.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a felperesi fellebbezés alapos, míg a csatlakozó fellebbezés alaptalan.

A peres felek a késedelmi kamat Ptk. 301. § (1) bekezdése és 301/A. §-a szerinti elsőfokú bíróság által történt megállapítását nem vitatták, így a kamat mérték tekintetében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét nem érintette.

A bírósági gyakorlat alapján átalánydíjas építési szerződés esetén a szerződésben meghatározott munkának a tervtől részben eltérő tartalommal való elvégzése esetén sem térhetnek át a felek tételes elszámolásra (Ptk. 389. §, 403. § (4) bek., 32. számú PED). Az egyes munkanemeken belül teljesített mennyiségi eltérés nem ad alapot az átalánydíj csökkentésére, mint ahogy a vállalkozó sem tarthat igényt többletmunka esetén többlet díjazásra; a kikötött díjon felül csak a pótmunkák ellenértéke számolható el. Az átalánydíjból levonásba helyezni csak azon költségrészeket lehet, amelyek a teljes egészében elmaradt munkarésszel kapcsolatos díjtételeket tartalmazzák (EBH2000. 201., BH2004. 322., BH2004. 249., BH2003. 197.).

A jelen ügyben a műszaki tartalom részbeni megváltoztatása kifejezetten az alperes megrendelője kívánságainak megfelelően és útmutatásai szerint történt. Ezt bizonyítja, hogy az alperes megrendelője a teljes munkát, így a felperes által elvégzett munkát is kifogás nélkül átvette, a teljesítést műszaki ellenőre igazolta, és a teljes fővállalkozói díjat az alperes részére megfizette. Ennek folytán az alperesnek a felperes részére az átalánydíjas vállalkozási szerződésnek megfelelő vállalkozói díjat a szerződés szerinti határidőben ki kellett volna egyenlítenie. Formális és nem fogadható el az alperes azon védekezése, hogy az alperesi területi

igazgató a teljesítés igazolását nem írta alá, illetve, hogy a számlát nem Kecskemétre, hanem Szegedre küldte a felperes. Az alperes megrendelőjének műszaki ellenőre a felperesi teljesítést is kifogás nélkül átvette, és az alperes székhelye 6791 Szeged, Sz. út 2. sz. alatt van, és az alperes a számlát a felperesnek nem küldte vissza.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. § 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a tőkeösszeget az átalánydíjas vállalkozói szerződés alapján számított összegre felemelte.

Az alperes hivatkozott a csatlakozó fellebbezésében arra, hogy a számlát felperesnek visszaküldte, azonban ennek bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján - már az alapeljárás során - az alperes kötelezettsége lett volna. Ezzel ellentétesen az alperes jogi képviselője, dr. B. R. ügyvéd, a 2004. október 7-i tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a felperesi számla a cég központjában jelenleg is rendelkezésükre áll. Ennek folytán az alperes által megjelölt, a Ptk. 303. § (3) bekezdése szerinti jogosult késedelem nem áll fenn.

Helytállóan hivatkozott arra az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a teljes vállalkozói díjról kiállított számla részbeni - általa jogosnak vélt - kifizetésével is elkerülhette volna a késedelembe esést, de ezt nem tette meg.

Az alperesi késedelem kezdő időpontja a teljesítési határidő, 2003. február 15. napja, amely időponttól a részítéletben foglalt összeg megfizetéséig a teljes felperesi keresettel érvényesített követelés után, míg ezt követően a fennmaradó különbözeti összeg után köteles az alperes a Ptk. 301. §-a és 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat megfizetésére.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján - mivel alperesi csatlakozó fellebbezés eredménytelen volt, a felperesi fellebbezés pedig sikerre vezetett - az alperes

köteles a felperes által lerótt 71.000 forint illeték és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján járó, az áfá-t is magába foglaló ügyvédi munkadíj megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2008. november 10.

. Koday Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József sk.

előadó bíró

sk.

Dr. Sándor Ottó

bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági tisztviselő